Estructures de dades i algorismes

Tema 6 Grafs

Curs 2018-2019

Objectius

- Aprendre els conceptes bàsics del grafs
- Aprendre a representar grafs mitjançant EDAs
- Aprendre els recorreguts bàsics sobre grafs
- Aprendre a obtindre el camí de pes mínim en un graf ponderat.
- Aprendre a obtindre l'arbre de recobriment mínim cerca

Continguts

- Introducció
- Representació de grafs
- Recorreguts sobre grafs
- Implementació mitjançant llistes d'adjacència
- Camins de mínim pes (Dijkstra)
- Ordres topològics
- Arbre de recobrimient mínim (Kruskal)

Què és un graf?

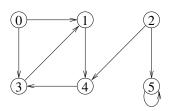
- Una ferramenta matemàtica per a modelar relacions binàries entre elements d'un conjunt.
- Permeten expressar d'una forma visualment molt senzilla i efectiva les relacions que es donen entre elements de molt diversa índole.
- Des d'un punt de vista pràctic, els grafs permeten estudiar les interrelacions entre unitats que interactuen unes amb unes altres.
- El problema dels ponts de Königsberg, és un conegut problema matemàtic resolt per Leonhard Euler en 1736, la resolució del qual va donar origen a la teoria de grafs.

2. GRAFS: APLICACIONS

- Indexació de pàgines web. Cada pag es un vèrtex i els links són les arestes
- Xarxes socials.
- Internet
- Testeig de models: chips, codi, autòmates, etc.

• **Graf dirigit**: és un parell G = (V, A) on V és un conjunt finit d'elements anomenats *vèrtexs* i $A \subseteq V \times V$ és un conjunt de "parells ordenats" de vèrtexs anomenats *arestes*.

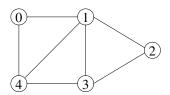
Si (u, v) és una aresta de G, es diu que el vèrtex v és adjacent a u.

• Graf no dirigit: és un parell G = (V, A) on V és un conjunt finit de $v\`{e}rtexs$ y $A \subseteq \{\{u, v\} \mid u, v \in V \land v \neq u\}$ és un conjunt de "parells no ordenats" de v $\'{e}rtexs$.

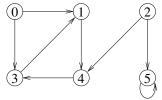
Si $a = \{u, v\}$ és una aresta no dirigida, es diu que a uneix a u i v i que a incideix en u y v.

Si $\{u,v\}$ és una aresta de G, es diu que el vèrtex v és adjacent a u. La relació és simètrica.

- Grau: per a tot vèrtex v,
 - grau d'entrada és el nombre d'arestes que incideixen en v;
 - grau d'eixida és el nombre d'arestes que emergeixen de v;
 - grau és la suma dels graus d'entrada i eixida de v.

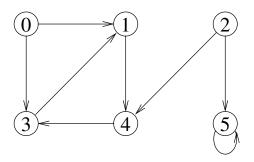
El grau d'un graf és el màxim grau dels seus vèrtexs.

Exemple.: El grau d'entrada del vèrtex 1 és 2; el grau d'eixida és 1; el grau del vèrtex és 3. El grau del graf és 3.

- Camí des d'un vèrtex oinV a un vèrtex $v \in V$: és una seqüència $\langle v_0, v_1, \ldots, v_k \rangle$ de vèrtexs de G = (V, A) tal que $v_0 = o$, $v_k = v$, $(v_i, v_{i+1}) \in A$, $0 \le i < k$
- La **longitud d'un camí** $\langle v_0, v_1, \dots, v_k \rangle$ és el nombre d'arestes que ho formen.
- Camí simple: és un camí $\langle v_0, v_1, \dots, v_k \rangle$ en el qual tots els seus vèrtexs són diferents, excepte potser el primer i l'últim.
- Cicle: és un camí simple $\langle v_0, v_1, \dots, v_k \rangle$ tal que $v_0 = v_k$ i el camí conté almenys una aresta.
- Un **bucle** és un cicle de longitud 1.
- Graf acíclic: és un graf sense cicles.

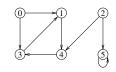

Exemple.: El camí $\langle 0,3,1,4 \rangle$ és simple i té longitud 3. El camí $\langle 0,1,4,3,1 \rangle$ no és simple.

Exemple.: El camí $\langle 1,4,3,1 \rangle$ és un cicle de longitud 3. El cicle $\langle 5,5 \rangle$ és un bucle.

- Subgraf: G' = (V', A') es un subgraf de G = (V, A) si $V' \subseteq V \land A' \subseteq A$.
- Subgraf induït: Donat $V' \subseteq V$, el subgraf de G induït per V' es G' = (V', A') tal que $A' = \{(u, v) \in A \mid u, v \in V'\}$.

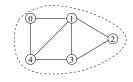

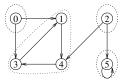

Subgraf

Subgraf induït per $V'=\{0,1,3,4\}$

- Vèrtex assolible des d'un vèrtex u: és qualsevol vèrtex v per al qual existeix un camí de u a v.
- Les **components connexes en un graf no dirigit** són les classes d'equivalència de vèrtexs segons la relació *"ser assolible"*.
 - Un graf no dirigit és **connex** si $\forall u, v \in V$, v és assolible des de u. És a dir, si té una única component connexa.
- Les components fortament connexes en un graf dirigit són les classes d'equivalència de vèrtexs segons la relació "ser mútuament assolible".
 - Un graf dirigit és fortament connex si ∀o, v ∈ V, v és assolible des de o.

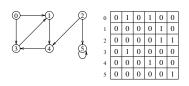
- Graf complet: és un graf G = (V, A) en el qual $\forall u, v \in V$, $u \neq v$, $(u, v) \in A$.
- Graf etiquetat: és un graf G = (V, A) acompanyat d'una funció $f : A \to E$, on E és un conjunt les components del qual es denominen etiquetes.
- Graf ponderat: és un graf etiquetat amb nombres reals ($E \equiv real$).
- Un graf es considera dens si $|A| \approx |V|^2$.
- Un graf es considera dispers si $|A| <<< |V|^2$.

4. REPRESENTACIÓ DE GRAFS: Llista i Matriu d'adjacència

- Existeixen dues formes fonamentals de representar un graf:
 - Si el graf és molt dispers $(|A| <<< |V|^2)$: Llistes de adjacència
 - Si el graf és molt $dens\left(\left|A\right|\approx\left|V\right|^{2}\right)$: Matriu de d'Adjacències
- Si el graf és ponderat:
 - Ilista (node amb pes)
 - matriu (matriu amb pesos)
- Saber si una aresta pertany al graf:
 - llista (recórrer tota la llista O(grau(G))
 - matriu O(1)

- Un graf G = (V, A) es representa com a G: matriu[V, V] de booleans.
- La component G[u, v] és 1 si $(u, v) \in A$; sinó G[u, v] = 0.
- Memòria: $O(|V|^2) \to \text{grafs densos } |A| \approx |V|^2$.
- Temps d'accés: O(1). Llista adjacents: O(|V|). Llista incidents: O(|V|).

)	0	1	0	0	1
	1	0	1	1	1
2	0	1	0	1	0
;	0	1	1	0	1
ļ	1	1	0	1	0

```
class GrafoM {
    private boolean m[][];
    private int nvert;
    GrafoM(int nvert) {
        m=new boolean[nvert][nvert];
        this.nvert=nvert:
        for(int i=0;i<nvert;i++)</pre>
      for(int j=0;j<nvert;j++)</pre>
          m[i][j]=false;
    }
    void inserta_arista(int u, int v) {m[u][v]=true;}
    void elimina_arista(int u, int v) {m[u][v]=false;}
    public String toString() {
        String s="";
        for(int i=0;i<nvert;i++)</pre>
             for(int j=0;j<nvert;j++)</pre>
           if (m[i][j]) s=s+i+"-->"+j+"\n";
        return s;
    }
```

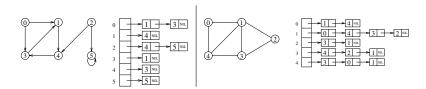
• Exercici 1: Implementar el càlcul del grau d'entrada

```
class GrafoM {
    private boolean m[][];
    private int nvert;
    //...
    GrafoM(int nvert) {
    int grado_entrada() {
     int s,max;
     max=0:
     for(int i=0;i<nvert;i++) {</pre>
         s=0:
         for(int j=0;j<nvert;j++)</pre>
          if (m[j][i]) s++;
         if (s>max) {max=s;}
     return max;
```

• Exercici 2: Implementar el graf traspost

```
class GrafoM {
    private boolean m[][];
    private int nvert;
    //...
    GrafoM traspuesto() {
        GrafoM g=new GrafoM(nvert);
        for(int i=0;i<nvert;i++)</pre>
             for(int j=0;j<nvert;j++)</pre>
              if (m[i][j]) g.inserta_arista(j,i);
        return g;
```

- Un graf G = (V, A) es representa com un vector de llistes de vèrtexs indexat per vèrtexs; és a dir, G: vector[V] de V.
- Cada component G[v] és una llista dels vèrtexs emergents i/o incidents de/a $v \in V$.
- Memòria: $O(|V| + |A|) \rightarrow \text{grafs dispersos } |A| <<< |V|^2$.
- Temps d'accés: O(grau(G)). Llista adjacents: O(grau(G)). (Llista incidents: O(grau(G)) amb llistes d'incidència.)


```
public class Advacente {
    protected int destino;
    protected double peso;
    public Advacente(int v, double peso){
       destino = v;
       this.peso = peso;
    }
    public int getDestino(){
       return this.destino;
    public double getPeso(){
       return this.peso;
    public String toString() { return destino + "("+ peso+ ") "; }
}
```

```
public class GrafoDirigido extends Grafo {
    protected int numV, numA;
    protected ListaConPI<Advacente> elArray[];
    public GrafoDirigido(int numVertices){
        numV = numVertices; numA=0;
        elArray = new ListaConPI[numVertices];
        for ( int i=0; i<numV; i++ )</pre>
           elArray[i] = new LEGListaConPI<Adyacente>();
    }
    public int numVertices(){ return numV; }
    public int numAristas(){ return numA; }
    // Comprueba si la arista (i,j) esta en un grafo
    public boolean existeArista(int i, int j){
       ListaConPI<Adyacente> 1 = elArray[i];
       for ( l.inicio(); !l.esFin(); l.siguiente() )
            if ( 1.recuperar().getDestino()==j ) return true;
       return false:
```

```
// Devuelve el peso de la arista (i,j) de un grafo,
// O si dicha arista no esta en el grafo.
public double pesoArista(int i, int j){
    ListaConPI<Adyacente> 1 = elArray[i];
    for ( l.inicio(); !l.esFin(); l.siguiente() )
        if ( l.recuperar().getDestino()==j )
          return 1.recuperar().getPeso();
   return 0.0;
// Si no esta, inserta la arista (i, j) en un grafo
// no Ponderado
public void insertarArista(int i, int j){
    if (!existeArista(i, j)) {
       elArray[i].insertar(new Adyacente(j, 1));
       numA++:
```

```
//...
// Si no esta, inserta la arista (i, j) de peso p
// en un grafo Ponderado
public void insertarArista(int i, int j, double p){
    if (!existeArista(i, j)) {
       elArray[i].insertar(new Advacente(j, p));
       numA++;
// Devuelve una Lista Con PI que contiene
// los adyacentes al vertice i de un grafo.
public ListaConPI<Adyacente> adyacentesDe(int i){
   return elArray[i];
```

```
public class GrafoNoDirigido extends GrafoDirigido {
    public GrafoNoDirigido(int numVertices){ super(numVertices); }
    // No Dirigido y No Ponderado;
    public void insertarArista(int i, int j){
        if (!existeArista(i, j)){
            elArray[i].insertar(new Advacente(j, 1));
            elArray[j].insertar(new Advacente(i, 1));
            numA++;
    // Si no esta, inserta la arista (i, j) de peso p en un grafo
    public void insertarArista(int i, int j, int p){
        if (!existeArista(i,j)) {
            elArray[i].insertar(new Advacente(j, p));
            elArray[j].insertar(new Adyacente(i, p));
            numA++;
```

- Exercici 1: Implementar el càlcul del grau d'entrada d'un vèrtex en un graf no
- Exercici 2: Implementar el graf traslladat en un graf no dirigit
- Exercici 3: Implementar com a mètode estàtic la intersecció de dos grafs no dirigits. La intersecció de dos grafs és un altre graf amb només aquelles arestes que estan en tots dos grafs.

4.3 Resum: Representació de grafs

	Espai
Matriu d'adjacència	$\Theta(V ^2)$
Llistes d'adjacència	$\Theta(V + A)$

	Construcció del graf	$(u,v)\in A$
Matriu d'adjacència	$\Theta(V ^2)$	Θ(1)
Llistes d'adjacència	$\Theta(V + A)$	$\Theta(\mathit{grau}_\mathit{eixida}(\mathit{u}))$

	Recorregut successors	Recorregut predecessors
Matriu d'adjacència	$\Theta(V)$	$\Theta(V)$
Llistes d'adjacència	$\Theta(grau_eixida(u))$	$\Theta(A)$
Llistes d'adjacència	$\Theta(A)$	$\Theta(\mathit{grau}_\mathit{entrada}(\mathit{u}))$

5. RECORREGUTS DE GRAFS

- Mètode per a recórrer de forma sistemàtica i eficient un graf.
 - Recorregut en profunditat: generalització del recorregut en preordre d'un arbre
 - Recorregut en amplitud: generalització del recorregut en nivells d'un arbre
- En tots els algorismes de recorregut de grafs suposarem que el graf està implementat amb llistes de adjacència.

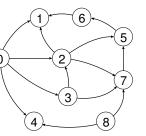
Recorregut en profunditat d'un graf

- Donat un graf G = (V, A) i un vèrtex v ∈ V, l'estratègia de recorregut en profunditat (Depth-First Search (DFS)), explora sistemàticament les arestes de G de manera que primer es visiten els vèrtexs adjacents als visitats més recentment. D'aquesta forma, es va aprofundint en el graf; és a dir, allunyant-se progressivament de v.
- Aquesta estratègia admet una implementació simple de forma recursiva, utilitzant globalment un comptador n i un vector de naturals visita per a marcar els vèrtexs ja visitats visita[v] > 0 i emmagatzemar l'ordre de recorregut.

Recorregut en profunditat d'un graf

```
public int[] toArrayDFS() {
    int res[] = new int[numVertices()];
    visitats = new int[numVertices()];
    ordreVisita = 0:
    for ( int i=0; i<numVertices(); i++ )</pre>
        if ( visitats[i] == 0 ) res = toArrayDFS(i, res);
    return res:
}
// Recorregut DFS del vertex origen d'un graf
protected int[] toArrayDFS(int origen, int[] res){
    res[ordreVisita++] = origen;
    visitats[origen] = 1;
    ListaConPI<Adjacent> 1 = adjacenttesDe(origen);
    for ( l.inicio(); !l.esFin(); l.siguiente() ){
       int destino = 1.recuperar().getDestino();
       if ( visitats[destino] == 0 ) res = toArrayDFS(destino, res);
    }
    return res;
```

Recorregut en profunditat d'un graf: exemple

nodos	visita								
v/w	0	1	2	3	4	5	6	7	8
	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0/1,2,3,4	1	-	-	-	-	-	-	-	-
1/-	-	2	-	-	-	-	-	-	-
2/1,5,7	-	-	3	-	-	-	-	-	-
5 /6	-	-	-	-	-	4	-	-	-
6/1	-	-	-	-	-	-	5	-	-
7 /5	-	-	-	-	-	-	-	6	-
3 /2,7	-	-	-	7	-	-	-	-	-
4/-	-	-	-	-	8	-	-	-	-
8/4,7	_	-	-	-	-	-	-	-	9
visita	1	2	3	7	8	4	5	6	9

Ordre de Visita de Nodes: 0, 1, 2, 5, 6, 7, 3, 4, 8

Recorregut en profunditat d'un graf: exemple

- Exercici 1: Analitza el cost temporal del recorregut en profunditat DFS.
- Exercici 2: Es demana implementar el mètode assolibles que calcule el nombre de vèrtexs que són assolibles (amb algun camí de longitud major o igual a 0) des del vèrtex que es passa com a argument.

Recorregut en amplària d'un graf

- Donat un graf G = (V, A) i un vèrtex $v \in V$, l'estratègia de recorregut en amplitud o amplària (*Breadth-First Search (BFS)*), explora sistemàticament les arestes de G de manera que primer es visiten els vèrtexs *més propers* a v.
- La funció recorregut_ampl'aria obté un recorregut en amplària de G cridant a la rutina bfs. S'utilitza globalment un comptador n i un vector de naturals visita per a marcar els vèrtexs ja visitats visita[v] > 0 i emmagatzemar l'ordre de recorregut. bfs utilitza una cua auxiliar Q per a gestionar els vèrtexs no visitats.

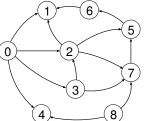
Recorregut en amplària d'un graf

```
public int[] toArrayBFS(){
   int res[] = new int[numVertices()];
   visitats = new int[numVertices()];
   ordreVisita = 0;
   q = new ArrayCola<Integer>();
   for ( int i=0; i<numVertices(); i++ )
        if ( visitats[i]==0 ) res = toArrayBFS(i, res);
   return res;
}
// ...</pre>
```

Recorregut en amplària d'un graf

```
// Recorregut BFS del vertex origen d'un graf
protected int[] toArrayBFS(int origen, int[] res) {
    res[ordreVisita++] = origen;
    visitats[origen] = 1;
    q.encolar(new Integer(origen));
    while ( !q.esVacia() ){
        int u = q.desencolar().intValue();
        ListaConPI < Adjacent > 1 = adjacenttesDe(u);
        for ( l.inicio(); !l.esFin(); l.siguiente() ){
            int v = 1.recuperar().getDestino();
            if ( visitats[v]==0 ){
          res[ordreVisita++] = v;
          visitats[v] = 1:
          q.encolar(new Integer(v));
    return res;
```

Recorregut en amplària d'un graf: exemple

Г	v	и	w	0	1	2	3	4	5	6	7	8	Q
⊢		u	VV										
	0			1	0	0	0	0	0	0	0	0	< 0 >
		1		-	-	-	-	-	-	-	-	-	<>
			1	-	2	-	-	-	-	-	-	-	< 1 >
			2	-	-	3	-	-	-	-	-	-	< 1, 2 >
			3	-	-	-	4	-	-	-	-	-	< 1, 2, 3 >
İ			4	-	-	-	-	5	-	-	-	-	< 1, 2, 3, 4 >
		1		-	-	-	-	-	-	-	-	-	< 2, 3, 4 >
		2		-	_	_	-	-	-	-	-	-	< 3, 4 >
			1	-	_	_	-	-	-	-	-	-	
			5	-	-	-	-	-	6	-	-	-	< 3, 4, 5 >
			7	-	_	_	-	-	-	-	7	-	< 3, 4, 5, 7 >
		3		-	-	-	-	-	-	-	-	-	< 4, 5, 7 >
			2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	_
			7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	_
		4		-	-	-	-	-	-	-	-	-	< 5, 7 >
		5		-	_	_	-	-	-	-	-	-	< 7 >
			6	-	-	-	-	-	-	8	-	-	< 7, 6 >
		7		-	-	-	-	-	-	-	-	-	< 6 >
İ			5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	_
		6		-	-	-	-	-	-	-	-	-	<>
			1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<>
	8			-	-	-	-	-	-	-	-	9	< 8 >
		8		-	-	-	-	-	-	-	-	-	<>
İ			4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	_
			7	-	-	-	-	-	-	-	-	-	_
ř				1	2	3	4	5	6	8	7	9	

Ordre de Visita de Nodes: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 7, 6, 8

6. CAMINS DE MÍNIM PES EN GRAFS DIRIGITS

Donat un graf G = (V, A) dirigit i ponderat per una funció $p: A \to real^{\geq 0}$, es defineix el pes d'un camí v_0, v_1, \ldots, v_k com la suma dels pesos de les seues arestes:

$$p(v_0, v_1, \ldots, v_k) = \sum_{i=1}^k p(v_{i-1}, v_i)$$

6. CAMINS DE MÍNIM PES

Consideracions

- Si el graf és no dirigit, podem obtenir un graf dirigit sense més que duplicar cada aresta {o, v} en cada adreça: (o, v) i (v, o) ambdues amb el mateix pes. Per tant, reduïm el problema al cas de grafs dirigits.
- Si no hi ha una aresta entre dos vèrtexs, podem assumir que és "equivalent" al fet que existisca una aresta amb pes infinit.
- És possible que no existisca el camí de menor cost entre dos vèrtexs s
 i t si podem arribar de s a t per un camí que incloga un cicle de pes
 negatiu. En tal cas, donant suficients voltes al cicle podem obtenir
 camins de pes arbitràriament baix.

6. CAMINS DE MÍNIM PES

Algorismes

- Si tots els arcs tenen el mateix pes i aquest és positiu, l'algorisme de cerca primer en amplària des de s ens proporciona els costos de s a tots els altres vèrtexs.
- En el cas de grafs acíclics, podem utilitzar tècniques de programació dinàmica
- En el cas de grafs amb cicles i pesos positius, podem utilitzar l'algorisme de Dijkstra, que veurem a continuació.

Requereix pesos positius. Aconsegueix processar els vèrtexs i arestes una sola vegada. Utilitza un vector de cotes superiors de la distància des de s. A més es garantir un ordre de selecció de vèrtexs de manera que cada vèrtex seleccionat té en D la vertadera distància, no solament una cota.

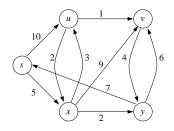
És a dir, aquest algorisme manté un conjunt de vèrtexs S el pes de la qual del camí més curt des de l'origen s ja és conegut. L'algorisme va seleccionant el vèrtex $o \in V - S$ amb la millor estimació del camí mínim, ho insereix en S i utilitza les arestes que ixen de o per a actualitzar la cota dels vèrtexs de V - S.

Idea voraç: començant en el vèrtex origen s, construir incrementalment camins als altres vèrtexs seleccionant en cada pas un vèrtex v no seleccionat anteriorment tal que:

- Existisca algun vèrtex $o \in V$ ja seleccionat prèviament tal que $(o, v) \in A$.
- En afegir (o, v) al camí que acabava en o es produïsca el menor increment de pes possible.

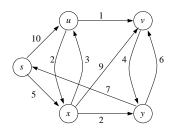
```
protected void dijkstra(int origen){
    int D[]=new int[numVertices()]; // Distancies
    boolean F[]=new boolean[numVertices()]; // Fixats
    int u,v,min,fijados;
    for (u=0; u<numVertices(); u++) {</pre>
        D[u] = INFINITO;;
        F[u]=false;
    D[origen]=0;
    fijados=0;
    //...
```

```
while (fijados<numVertices()) {</pre>
    min = INFINITO; u=0;
    for (v=0; v<numVertices(); v++)</pre>
        if (!F[v] && D[v] < min) {</pre>
      min=D[v]:
      u=v;
    F[u]=true:
    fijados++;
    ListaConPI<Adjacent> 1 = adjacenttesDe(u);
    for ( l.inicio(); !l.esFin(); l.siguiente() ){
        Adjacent aU = 1.recuperar();
        int w = aU.getDestino();
        double pesoUW = aU.getPeso();
        if (!F[w] \&\& D[w] > D[u] + pesoUW)
      D[w] = D[u] + a.peso;
    }//for
}// while
```


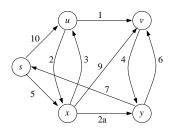
Iteració	и	Fixats	Per fixar	D[s]	D[u]	D[v]
0	-	Ø	$\{s, u, v, x, y\}$	0	∞	∞

40140101000

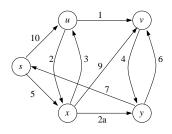

Iteració	и		Fixats	Per fixar	D[s]	D[u]	D[v]
0	-	Ø		$\{s,u,v,x,y\}$	0	∞	∞
1		{s}		$\{u,v,x,v\}$	0	10	∞

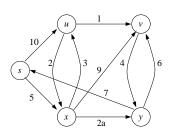

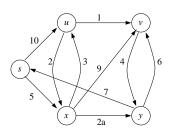
Iteració	и	Fixats	Per fixar	D[s]	D[u]	D[v]
0	-	\emptyset	$\{s, u, v, x, y\}$	0	∞	∞
1	S	{s}	$\{u,v,x,y\}$	0	10	∞
2	Χ	$\{s,x\}$	$\{u,v,y\}$	0	8	14

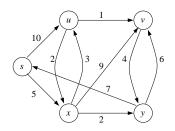
Iteració	и	Fixat	cs Per fixar	D[s]	D[u]	D[v]
0	-	Ø	$\{s, u, v, x, y\}$	0	∞	∞
1	5	{s}	$\{u,v,x,y\}$	0	10	∞
2	X	$\{s,x\}$	$\{u,v,y\}$	0	8	14
3	у	$\{s, x, y\}$	$\{u,v\}$	0	8	13

Iteració	и	Fixats	Per fixar	D[s]	D[u]	D[v]
0	-	Ø	$\{s, u, v, x, y\}$	0	∞	∞
1	S	{s}	$\{u,v,x,y\}$	0	10	∞
2	Χ	$\{s,x\}$	$\{u,v,y\}$	0	8	14
3	у	$\{s, x, y\}$	$\{u,v\}$	0	8	13
4	и	$\{s, x, y, u\}$	{v}	0	8	9

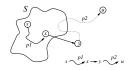
lt	teració	и	Fixats	Per fixar	D[s]	D[u]	D[v]
	0	-	\emptyset	$\{s, u, v, x, y\}$	0	∞	∞
	1	S	{s}	$\{u,v,x,y\}$	0	10	∞
	2	X	$\{s,x\}$	$\{u,v,y\}$	0	8	14
	3	У	$\{s, x, y\}$	$\{u,v\}$	0	8	13
	4	и	$\{s, x, y, u\}$	{ <i>v</i> }	0	8	9
	5	V	$\{s, x, y, u, v\}$	Ø	0	8	9
				∢□ ▶ ∢♬ ▶	4 ≣ ▶ 4	重 ▶ ■ ■	990

	Iteració	и	Fixats	Per fixar	D[s]	D[u]	D[v]
	0	-	Ø	$\{s, u, v, x, y\}$	0	∞	∞
_	1	s	{s}	$\{u,v,x,y\}$	0	10	∞
	2	X	$\{s,x\}$	$\{u,v,y\}$	0	8	14
	3	У	$\{s, x, y\}$	$\{u,v\}$	0	8	13
	4	и	$\{s, x, y, u\}$	{v}	0	8	9
	5	V	$\{s, x, y, u, v\}$	Ø	0	8	9

Correcció de l'algorisme de Dijkstra

És immediat veure que $D[v] \geq d(s,v)$ en tot moment. N'hi ha prou amb veure que s'aconsegueix la igualtat en cada vèrtex que és "fixat". El cas inicial s és senzill. Per a la resta de casos, siga u el vèrtex a fixar. Per reducció a l'absurd sobre el criteri d'elecció del vèrtex, es demostra que el camí de s a u utilitza únicament vèrtexs fixats. És a dir, no pot haver-hi cap camí més curt fins a s0 que passada per vèrtexs (exemple s1) que no estan fixats, doncs en tal cas s'elegiria s1 abans que s2.

Aquesta demostració requereix que tots els pesos de les arestes siguen positius. Per tant, D[u] és la distància del camí més curt des de l'origen s

al vertex u

6.5. ALGORISME DE DIJKSTRA: COST

G implementat com una llista de adjacència

- Existeixen |V| operacions d'extracció del mínim en el vector, amb un cost O(|V|).
- Cada vèrtex $v \in V$ es fixa exactament una vegada, de manera que cada aresta en la llista de adjacència s'examina una única vegada. A causa que el nombre total d'arestes en G és |A|, existeixen |A| iteracions d'aquest bucle, i cada iteració té un cost O(1).

Per tant, el cost total de l'algorisme és $O(|V|^2 + |A|) = O(|V|^2)$.

6.6. ALGORISME DE DIJKSTRA AMB UN HEAP: COST

G implementat com una llista de adjacència i utilitzant un *minheap* (algorisme de Dijkstra modificat):

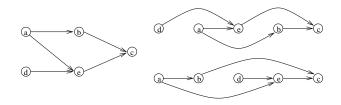
- Existeixen |V| operacions d'extracció del mínim en un heap, amb un cost $O(\log |V|)$. Cal afegir el temps de construir el heap, O(|V|).
- En cada iteració del bucle que recorre les arestes, si D[v] > D[o] + pes(o, v), s'haurà de modificar D[v] i, per tant, modificar el heap, amb un cost $O(\log |V|)$. El nombre de vegades que s'executa el bucle és O(|A|).

Per tant, el temps total de l'algorisme serà $O((|V| + |A|) \log |V|) = O(|A| \log |V|)$.

Un **ordre topològic** d'un graf dirigit acíclic G=(V,A) és una ordenació dels vèrtexs de manera que si $(o,v)\in A$, llavors o apareix abans que v. (La solució no és única.) Exem..: prerequisits dels estudis.

No és possible l'ordenació topològica quan existeixen cicles!

Ordre no únic.

Ordenació de vèrtexs en eix horitzontal amb les arestes d'esquerra a dreta.

Donat un graf acíclic G=(V,A), el recorregut en profunditat pot usar-se directament per a ordenar els vèrtexs de V segons un ordre (parcial) \prec tal que, $\forall o, v \in V$, si $(o, v) \in A$ llavors $o \prec v$.

- N'hi ha prou amb anar imprimint els vèrtexs completament explorats per DFS
- S'obté un ordre invertit.
- Cost temporal: O(|V| + |A|)

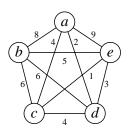
```
public int[] toArrayTopologico() {
    visitats = new boolean[numVertices()];
    Pila<Integer> pVRecorreguts = new ArrayPila<Integer>();
    // Recorregut dels vertex
    for (int vOrigen = 0; vOrigen < numVertices(); vOrigen++)</pre>
        if (!visitat[vOrigen])
            ordenacioTopologica(vOrigen, pVRecorreguts);
    // Copia resultat a un array
    int res[] = new int[numVertices()];
    for (int i = 0; i < numVertices(); i++)</pre>
        res[i] = pVRecorreguts.desapilar();
    return res;
```

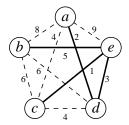
```
// Funcio recursiva per a ordre topologic:
protected void ordenacioTopologica(int origen,
                  Pila<Integer> pVRecorreguts) {
    visitats[origen]=true;
    // Recorreguem els vertex adjacents
    ListaConPI<Adjacent> aux = adjacenttesDe(origen);
    for (aux.inicio(); !aux.esFin(); aux.siguiente()) {
        int destino = aux.recuperar().destino;
        if (!visitats[destino])
            ordenacioTopologica(destino, pVRecorreguts);
    // Apilem el vertex
    pVRecorreguts.apilar(origen);
```

8. ARBRE DE RECOBRIMENT DE COST MÍNIM

Arbre de recobriment d'un graf no dirigit G = (V, A): és un arbre lliure T = (V', A') tal que V' = V i $A' \subseteq A$.

Problema: Donat un graf connex ponderat no dirigit G = (V, A, p), trobar un arbre de recobriment de G, T = (V, A'), tal que la suma dels pesos de les |V| - 1 arestes de T siga mínim.

8.1. ALGORISME DE KRUSKAL

Idea voraç: construir incrementalment un bosc (de recobriment), seleccionan

- No es cree cap cicle.
- Produïsca el menor increment de pes possible.

El resultat de l'algorisme és un arbre lliure (no arrelat) format pels mateixos v

```
public GrafoPonderado* Kruskal (GrafoPonderado *G) { // Pseudo-codi
  // L'arbre de recubrimient te els mateixos vertex que G:
  GrafoPonderado *MST = new GrafoPonderado(G->vertices);
  // Cua de prioritat, les arestes s'extrauen per menor pes:
  ColaPrioridad Q(G->aristas);
  arista a:
  while (MST->NumAristas() < MST->NumVertices()-1 &&
   Q.extraer(a)) {
    if (a no crea un ciclo en MST)
      MST->insertarArista(a):
  return MST;
```

8.1. ALGORISME DE KRUSKAL

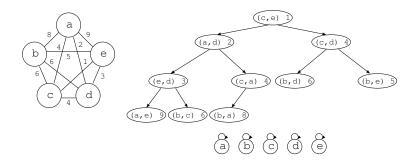
Problema: Com verificar eficientment la condició de "no crear cicle"?

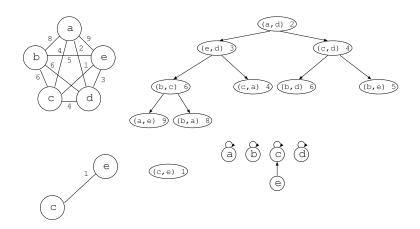
Solució: Mantenir una col·lecció de subconjunts (disjunts) amb els vèrtexs de cada arbre del bosc: *Una aresta* (o, v) *no crearà cicle si o i v estan en diferents subconjunts* \rightarrow components connexes \rightarrow estructurar el conjunt d'arestes seleccionades com un mfset de vèrtexs.

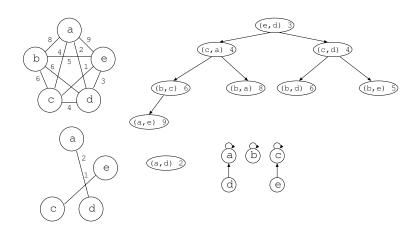
Problema: Com seleccionar eficientment l'aresta de menor pes en cada iteració?

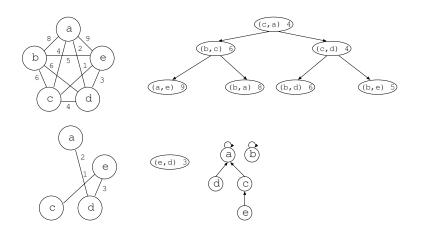
Solució: Mantenint les arestes en una cua de prioritat (per exemple, un *minheap*) organitzades segons el seu pes.

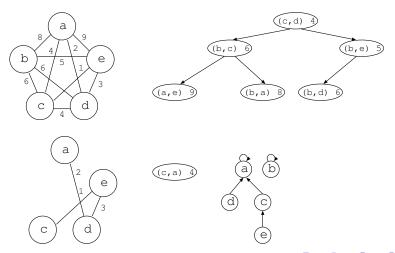
Inicializació

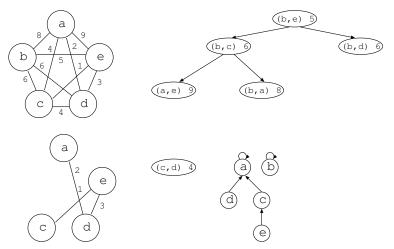

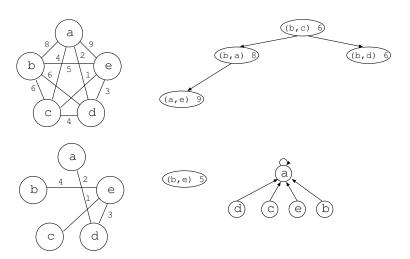

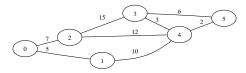

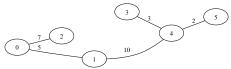
```
public class PesAresta implements Comparable<PesAresta>{
    int origen, desti;
    double pes;
    public PesAresta(int u, int v, double p){
       orige = u;
       desti = v;
       pes = p;
    public int compareTo(PesAresta altre){
       return pes - altre.pes;
```

```
public GrafoDirigido kruskal() {
    GrafoDirigido res = new GrafoDirigido(numV);
    ColaPrioridad<PesAresta> qPrior = new MinHeap<PesAresta>();
    MFset m = new ForestMFset(numV);
    for (int i = 0; i < numV; i++)</pre>
       for (elArray[i].inici(); !elArray[i].esFi();
            elArray[i].seguent()){
           Arista a = elArray[i].recuperar();
           qPrior.inserir(new PesAresta(i, a.desti, a.pes));
    while (res.numA < res.numV - 1 && !qPrior.esBuida()) {</pre>
       PesAresta a = qPrior.eliminarMin();
       if (m.find(a.origen ) != m.find(a.desti)) {
           m.merge(a.origen, a. desti);
           res.inseriAresta(a.origen, a.desti, a.pes);
    return res;
```

• Graf d'entrada:

• Arbre de cobriment mínim:

8.3. ALGORISME DE KRUSKAL: ANÀLISI DE COSTOS

El coste es
$$O(|A|\log|A|)$$

```
construir mfsets de talla |V| = O(|V|)
construir minheap +O(|A|)
O(|A|) esborrats en minheap+O(|A|\log |A|)
O(|A|) operacions mfset +O(|A|)
```

En general, el cost és prou inferior a la cota $O(|A| \log |A|)$:

Si m és el nombre d'iteracions del bucle **while**, típicament $m \approx |V|$ y si $|V| \ll |A| \leq |V|^2$, en la pràctica, el cost està més prop a

$$|A| + |V| \log |V|$$

